

Vid Sång- och Musikfesten i Borgå

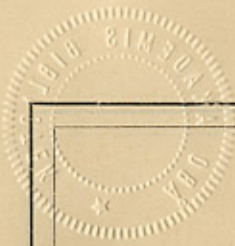
den 11—12 juni 1898.

Herrliga ton,
Himmelska ton,
Sänk dig hit ned från din strålande thron!
Träng till heart bröst,
Himmelska röst,
Skänk oss de lisande tonernas tröst!

Strömma så blid,
Stilla hvar strid,
Ljud blott om kärlek, om glömska, om frid!
Lös hvarje tvång
Mäktigt en gång,
Fyll hela rymden med välljud och sång!

För hvad du känner djupast, bäst
Ej språket räcker till.
Du söker uttryck; men du kan
Ej säga hvad du vill.
Det står i ord så främmande,
Så fattigt, tomt och kallt.
Blott sången och musiken kan
I toner tolka allt.

Och sångens språk förstår enhvar,
Det tränger till hvar barm.
Om du är hög, om du är låg,
Om du är rik, om arm,

*Om lärd, om olärd — hjertats slag
Går med i samma takt.
Musiken, sången fångar det
Med samma rytters makt. —*

*Se landet här, vårt eget land,
Hur det står sommargrönt!
Det liksom tyckes fråga dig:
Säg, är ej lifvet skönt?
Förtjenar det att lefva här?
Att kämpa här sin bragd?
Att fylla här den lifvets lott,
Som blef dig förelagd?*

*Så gif ett svar ur hjertats djup,
Det svar som du har bäst.
På toners vågor låt det gå
Kring landet från vår fest.
Ja, strömma ut, du fagra sång,
Ljud högt från trakt till trakt
Och fånga hvarje hjerta der
Med samma rytters makt!*

*Strömma så blid,
Stilla hvar strid,
Ljud blott om kärlek, om glömska, om frid!
Lös hvarje tvång
Mäktigt en gång,
Fyll hela rymden med välljud och sång!*

Theodor Lindh.

